

Campfest – Na tváři pred Tebou

Náš druhý Campfest začínal na ICQ. Zdá se vám to divné? Hned to vysvětlím. Já ICQ používám už docela dlouho, ale Vlád'a si ho nainstaloval právě v den našeho odjezdu, tj. ve středu. A tak jsme ho hned začali používat při balení. Zase divné spojení. Nic se neděste. To je jen zdání, které klame. Naše balení probíhalo následovně: Jedna ruka na klávesnici a druhá balí. Oblíbená to hláška byla:

Vlád'a: „Už máš sbaleno?“ (20:00)

Tomáš: „Teprve začínám“

A za chvíli ...

Vlád'a: „Vejde se ti to tam?“

Tomáš: „Ne. Co s tím uděláme?“

Vlád'a: „Nevím, asi nechám něco doma“

Tomáš: „Já asi taky, co třeba Bibli?“ atd.

Takto pokračoval rozhovor asi do 21:00 kdy jsem se odpojil a autem se přesunul na nádraží do Pardubic.

Byl jsem zde sice první (samozřejmě mimo bráchy), ale posléze začali přicházet další a už byl veselo. Nejzábavnější bylo, když přišel David Karaba maje v ruce spacák a na zádech batůžek odpovídající tak jednodennímu pobytu. Po dotazu, kde má další tašky odpověděl velmi ležérně: „To je vše! Já si nebral jídlo. Budu se sytit duchovně. K obědu kapitolku z Izajáše a k večeři pár veršů z Evangelíí.“ Po chvíli dorazili i další účastníci „zájezdu“. Celkem nás jelo sedm: Já, Petr, Vlád'a, David Karaba, Zdena, Petra H. a Lukáš. Hambálkovi, kteří doprovázeli Lukáše s Petrou, se nakonec rozhodli nejít.

Cesta vlakem nebyla nějak moc zajímavá a tak ji přeskočím a dostáváme se k našemu příjezdu na místo. Po vystoupení na zastávce Eurocamp jsme zamířili přímo do kempu. Jelikož jsme zde byli již po druhé tak nás nezaskočila skutečnost, že jsou tu dva kempy vedle sebe. Některým jiným lidem se to ale podle našeho pozorování povedlo ☺ Po vystání fronty na registraci jsme konečně obdrželi registrační karty a mohli se dát do vyplňování. Jak známo, vyplnění jakéhokoli formuláře je test inteligence. A já málem neprošel. Na otázku do jaké církve patřím jsem napsal CB, to by ještě šlo, ale u další otázky se mě ptali, čeho jsme vedoucí. Já si špatně přečetl otázku a myslel jsme si, že se ptají, kam chodím. A tak jsem bez rozpaků zaškrtnl „mládež“. Čili jsme se pasoval na vedoucího mládeže ☺ Ještě že mě Vlád'a opravil.

Po registraci jsme vyrazili ke stanům. Ty jsme měli rezervované. Loni jsme v nich spali také, a nutno podotknout, že stan s podsadou je lepší volba než tahat sebou normální stan. Jaké bylo naše zděšení, když jsme nemohli najít stan odpovídající našemu přidělenému číslu. Nakonec jsme zjistili, že bydlíme v úplně nových stanech postavených na asfaltu. Tuto výhodu jsem ocenili zvláště když pršelo.

Po ubytování všichni až na mě zalezli do stanů dospávat. Já se vydal na obhlídku jak to tady vypadá a co se od loňska změnilo. Nejvíce mě zaujala mládež z Bystrice hrající volejbal. Poté, co jsem na ně asi pět minut zíral, tak mě nabídli, jestli si nechci zahrát. A tak jsem strávil příjemně celé odpoledne hraním volejbalu. Po návratu do stanu se mě podařil další trapas. David se dotazoval, zda jsou v kempu sprchy. Zdena tvrdila, že ano a já že ne. Že jsem je tu loni nepotkal. Nakonec jsem po dlouhém přesvědčování a osobní návštěvě uznal, že sprchy zde jsou. A asi po 2 hodinách jsem si vzpomněl, že jsem je dokonce loni použil! Hmm, musím se sebou něco dělat.

O večerních programech se zmíním jen krátce, protože bych se rád věnoval jejich tématu podrobněji v nějakém příštím článku, či na plánovaném blogu (zápisníčku). Večerní i dopolední programy se skládali z kombinace mluveného slova na určité téma a z vystoupení hudebních skupin. Všechna témata vycházela ze Žalmu 24, který byl ústředním motivem celého Campfestu. Specifikem letošního Campfestu byla malá účast zahraničních kapel. Ta byla ale vyvážena hojnou účastí kapel slovenských. A věru jsme nelitovali! Pokud bych měl zmínit pár skupin, které měl zaujati, tak by to byly: Třetí deň, Vždy @ Všade, Lámačské chvály, Timothy a překvapení letoška: Good omens. Co se týče mého názoru, tak se Campfest vydařil. Dopolední vyučování bylo úžasné a Boží přítomnost téměř hmatatelná. Už se těším, až se někdy příště vrátím k tématům dopoledních a odpoledních přednášek. Věřím, že i pro vás budou přínosem i když budou jen zprostředkované.

A teď zpět k naší výpravě. Asi nejvíce srandy jsme si užili při večerňo-ranních rozhovorech. To jsme se prostě sesedli do jednoho stanu Zdena, Petra, Vláďa a já. A začali se bavit. Nejdříve o zdánlivě běžných věcech, ale po chvíli jsme sklouzli k duchovním tématům a pak to teprve začalo. Těžko se to vysvětluje, ale zkuste si představit, co se nám asi mohlo honit hlavou. Měli jsme za sebou asi 6 hodin přednášek, spoustu koncertů a někteří z nás i nějaký ten film. A pak jsme se sešli asi ve 2:00 ráno a začali si povídat o svých pocitech z uplynulého dne. A do toho jsem se jim snažil vysvětlit děj filmu, který promeškali. No prostě, to nejde vysvětlit. To se musí zažít!

Jak se blížila neděle, den odjezdu, tak jsme začali nakupovat různé suvenýry. Já jsem vyrazil v sobotu p obědě se Zdenou koupit nové CD Třetí Deň. Vpořádku jsme nakoupili, vrátili jsme se do stanů. Asi po dvou hodinách chtěla Zdena, abych ostatním zopakoval vtíp, který jsem jí říkal, když jsme šli nakupovat. A já jsem všem tvrdil, že jsme jí žádný vtíp neříkal, neboť jsem šel nakupovat sám, bez Zdeny. Hmm, musím se sebou něco dělat. Nastala neděle a tudíž čas odjezdu. Sbalili jsme se a vyrazili na vlak. Ten byl slušně řečeno „velmi plný“ a tak najít místo k sezení nebylo zrovna lehké. Nakonec jsme se usadili a po chvíli pronesl Lukáš dobrou hlášku: „Tak toto je nejkřesťanštější vlak, kterým jsem kdy jel“ (Díky tomu, že v něm jeli jen lidé z Campfestu) a já jen dodal „Tak si to vychutnej, protože u nás to nezažiješ“

V Popradu jsme měli asi hodinu na přestup a tak jsme začali diskutovat o tom, kdy k nám přistoupí Hrabí a spol. Ti se měl vracet stejným vlakem jako my. Asi až po třech SMSkách jsem zjistili, že pan Hrabal se seknul o den a že už jsou všichni dávno v Pardubicích ☺ No nic, nás sedm je dost a dost na to, abychom se cestou nenudili. Poslední zmínku bych rád věnoval hře „Na vraha“ kterou jsme hráli cestou zpět. Hráli ji všichni kromě mě. Já jsem tvrdil, že neznám pravidla a vysvětlit mi je by zabralo spoustu času. Nakonec mě ale ukecali a já se do hry zapojil. Záhy všichni zjistili, že jsem pravidla pochopil až příliš dobře a otočil je ve svůj prospěch. Jedna zákeřnost byla, že jsem jim tam přidal ještě jednoho vraha a neřekl jsem jim o tom. To pak koukali, když najednou zemřeli dva lidé! No a druhá věc byla, že jsem vždy hrál s vrahem. Zjistil jsem totiž, že pokud budu s ním, tak v klidu vybijeme všechny ostatní. No nic. To jsme se jen snažil tu hru trochu oživit.

Tak to je zatím ode mě vše. Další podrobnosti o dopoledních a odpoledních vyučováním se dozvíte někdy příště. I tak to je už moc dlouhé.

Tm@J